

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **KONREO, v. o. s.**
sídlem Dobrovského 1310/64, 602 00 Brno
insolvenčního správce FAU s. r. o.
sídlem Pekařská 1639/79a, 747 05 Opava
zastoupeného advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 5. 2017 č. j. 28177/ 2017-900000-304.5, č. j. 28179/2017-900000-304.5, č. j. 28168/2017-900000-304.5, č. j. 28172/2017-900000-304.5, č. j. 2353-2/2017-900000-304.5 a č. j. 2353-3/2017-900000-304.5, ve věcech zřízení zástavního práva,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označených rozhodnutí žalovaného,
jimiž byla zamítnuta odvolání FAU s. r. o. a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 30. 9. 2016 č. j. 120268/2016-570000-42, č. j. 120301/2016-570000-42, č. j. 120420/2016-570000-42, ze dne 21. 10. 2016 č. j. č. j. 130881/2016-570000-42 a č. j. 130908/2016-570000-42, kterými byla zřízena zástavní práva k movitým věcem žalobce k zajištění úhrady dluhů stanovených zajišťovacím příkazem ze dne 30. 9. 2016 a platebním výměrem ze dne 20. 10. 2016.
2. Žalobce namítá, že k splatnosti spotřební daně (ve vztahu k platebním výměrům) a k vydání rozhodnutí o zřízení zástavního práva vůbec došlo jen pro existenci zajišťovacích příkazů Specializovaného finančního úřadu ze dne 23. 9. 2016 a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dnů 23. 9. 2016 a 30. 9. 2016, které byly ihned po jejich vydání exekuvovány. Všechny tyto zajišťovací příkazy však byly v soudním přezkumu shledány nezákonnými.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Zastává názor, že napadená rozhodnutí byla vydána zcela v souladu s právním řádem České republiky.

B.

4. Soudu je z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že FAU s. r. o. byla rozhodnutími Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 22. 4. 2015 a ze dne 7. 8. 2015 vyzvána jako ručitel k úhradě nedoplatku na dani z přidané hodnoty za dlužníka VERAMI International Company s. r. o. v celkové výši 200 374 719,53 Kč. Její odvolání proti těmto rozhodnutím byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství z 22. 9. 2016 a z 13. 10. 2016.
5. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že vůči FAU s. r. o. byly ve dnech 23. 9. 2016 a 30. 9. 2016 vydány zajišťovací příkazy Speciálního finančního úřadu a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj k zajištění úhrady daňových povinností v celkové výši převyšující 540 mil. Kč. Tyto zajišťovací příkazy byly vydány jako okamžitě exekuvovatelné, tj. bez jakékoli pariční lhůty. K okamžité exekuci též dne 23. 9. 2016 došlo. Odvolání FAU s. r. o. proti uvedeným zajišťovacím příkazům byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství ze dne 20. 10. 2016 a rozhodnutími Generálního ředitelství cel ze dnů 10. 11. 2016 a 12. 12. 2016. Pro úplnost je třeba dodat, že Generální ředitelství cel změnilo zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj tak, že změnilo lhůtu splatnosti na tři dny.

C.

6. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 známo, že všechna rozhodnutí Generálního ředitelství cel a všechny zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 5. tohoto odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. 5. 2018 č. j. 22 Af 8/2017-113, který nabyl právní moci dnem 25. 5. 2018. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2019 č. j. 10 Afs 172/2018-42, který nabyl právní moci dnem 4. 4. 2019.
7. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 9/2017 známo, že všechna rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství a všechny zajišťovací příkazy Specializovaného finančního úřadu, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 5. tohoto odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 6. 2017 č. j. 22 Af 9/2017-84, který nabyl právní moci dnem 10. 7. 2017. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017 č. j. 4 Afs 140/2017-54, který nabyl právní moci dnem 1. 12. 2017. Ústavní stížnost proti rozsudku krajského soudu byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 2863/17.
8. Konečně, krajský soud u dnešního jednání doplnil dokazování rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2019 č. j. 29 Af 102/2016-335, který nabyl právní moci dnem 12. 6. 2019. Tímto rozsudkem Krajský soud v Brně zrušil veškerá rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství uvedená v bodě 4. odůvodnění tohoto rozsudku. S ohledem na okamžik právní moci rozsudku Krajského soudu v Brně nelze k dnešnímu dni určit, zda bude proti tomuto rozsudku podána kasační stížnost. To ovšem ničeho nemění na tom, že k dnešnímu dni je uvedený rozsudek pravomocný a vykonatelný.

D.

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí.

E.

10. S ohledem na datum vydání napadeného rozhodnutí se krajský soud zabýval otázkou, zda může při svém rozhodování přihlídnout i k soudním rozhodnutím uvedeným v odst. 6. – 7. tohoto odůvodnění a k rozsudku Krajského soudu v Brně uvedenému v odst. 8. tohoto odůvodnění, neboť přihlédnutím k němu by prolomil zásadu vázanosti skutkovým a právním stavem, který tu byl právě v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Ústavní soud již v nálezu ze dne 2. 6. 2005 sp. zn. I. ÚS 605/03 vyslovil, že výklad zákona vycházející toliko ze slov a vět právního předpisu (jazykový výklad) představuje toliko prvotní přiblížení se k němu. Prolomení zásady uvedené v § 75 odst. 1 s. ř. s. není nemožné, musí jít ovšem o případy výjimečné, kdy by s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci nebylo možné důslednou aplikaci § 75 odst. 1 s. ř. s. akceptovat z hlediska ústavněprávního.
12. Na tento nález reagoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008 č. j. 2 Afs 9/2005-158, kde Nejvyšší správní soud připustil přihlédnutí k novějšímu rozsudku civilního soudu, kterým byla smlouva o převodu nemovitostí označena za absolutně neplatnou, při přezkumu rozhodnutí o povinnosti zaplatit daň z tohoto převodu.

Rozhodující význam měla přitom skutečnost, že kupní smlouva byla neplatnou absolutně, tedy od samého počátku, a nemohla tak založit žádná práva.

13. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 9. 2011 č. j. 9 Afs 28/2011-181 připustil při přezkumu rozhodnutí o nařízení exekuce přihlédnout k pozdějšímu rozsudku správního soudu, jímž byl zrušen exekuční titul.
14. Další podmínky prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 2. 2013 č. j. 8 Azs 27/2012-65 tak, že se musí jednat o nové skutečnosti, které by mohly být pro rozhodování správního orgánu relevantní, tyto skutečnosti nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání správního orgánu a soud neshledá dostatečné záruky, že tyto skutečnosti budou dodatečně posouzeny v novém správním řízení. Totéž pak Nejvyšší správní soud zopakoval i v dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudek ze dne 2. 3. 2017 č. j. 10 Azs 315/2016-29. I rozsudek ze dne 12. 6. 2018 č. j. 9 Afs 69/2017-75 pokládá za základní podmínku prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. skutečnost, že účastníkovi se jinak ochrany nedostane (není jiná cesta k odstranění dopadů napadeného rozhodnutí).

F.

15. V nyní posuzované věci má krajský soud za to, že tu existují řízení před daňovými orgány, v nichž je zaručeno, že k žalobcovým námitkám (nově uváděným skutečnostem) bude přihlédnuto, přičemž se jedná o řízení, v nichž bude žalobci poskytnuta efektivní ochrana.
16. Podle § 170 odst. 5 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně zaniká rovněž právní mocí rozhodnutí, kterým správce daně ruší zástavní právo.
17. Z právě uvedeného vyplývá, že daňový řád dává žalobci možnost iniciovat řízení o zrušení zástavního práva, v němž je žalobcův okruh námitek je omezen toliko předmětem řízení. Žalobce tak může právě v řízení o zrušení zástavního práva namítat skutečnosti, které nyní předestírá soudu v žalobě.
18. S ohledem na právě uvedené soud v nyní posuzovaném případě neshledal, že by byly naplněny podmínky pro překonání zásady vázanosti skutkovým a právním stavem, který tu byl v době vydání napadených rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

G.

19. Napadené rozhodnutí byla vydána 5. 5. 2017, přičemž prvé rozhodnutí, jímž soud přezkoumal žalobcem napadaný postup, bylo vydáno až 14. 6. 2017, tj. po vydání napadených rozhodnutí.
20. Krajský soud tedy poté, co neshledal v této věci důvod k prolomení ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., uzavírá, že ke dni vydání napadených rozhodnutí tu byla pravomocná, vykonatelná a nezrušená rozhodnutí, která byla nadána presumpcí správnosti a zákonnosti. Jako taková byla tato rozhodnutí ke dni vydání napadených rozhodnutí řádným podkladem pro jejich vydání. To konečně žalobce ani žalobou nezpochybňuje.
21. Týká-li se skutečnosti nastalých po vydání napadených rozhodnutí, ty mohou být zohledněny v případně žalobcem vyvolaném řízení o zrušení zástavního práva.

H.

22. Z uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. června 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu